

Bernt Leonard Pedersen Hagen 1882-1943
og Borghild Maria Hagen 1894-1943

HAGEN, BERNT LEONARD PEDERSEN, løytnant, Skedsmo. Født 3. mai 1882 i Gjerpen, s. av Martin Herman Pederssønn og hustru Dorthe Larsdatter. Gift 1918 i Tromøy med Borghild Maria f. Nordheim, f. 1894 i Tromøy. 3 barn. Løytnant i bergartilleriet, fra 1916 materialforvalter ved Kjeller flyplass. Omkom sammen med sin hustru 18. november 1943 ved et bombeangrep på Kjeller flyplass. Gravlagt på Skedsmo kirkegård 25 nov 1943.

Han var en av flyfabrikkens eldste og mest betrodde funksjonærer.

HAGEN, BORGHILD MARIA, husmor, Skedsmo. Født 4. juli 1894 i Tromøy, datter av styrmann Salve Pedersen Nordheim og hustru Josefine. Gift 1918 i Tromøy med Bernt Leonard Pedersen Hagen, f. 1882 i Gjerpen. 3 barn. Omkom 18. november 1943 sammen med sin mann ved et bombeangrep på Kjeller flyplass. Gravlagt på Skedsmo kirkegård 25 nov 1943

Bilde fra 1935. Hangarene som ble kalt Hundremeterne. Fetveien i bakgrunnen.

Bjørn Lundby er født i 1924 og oppvokst på Braanaas Søndre i Skedsmo. I juni 2018 ga han denne øyenvitneskildringen til Steinar Bunæs:

Fra Braanaas hadde vi god oversikt over det som skjedde på Kjeller, selv om vi bare hadde direkte synskontakt mot «Hundremeteren» – hangaren som tidligere lå ved «Måsasvingen» nær østre baneende, også kalt Ytre flyplass. Ved en serie av tilfeldigheter opplevde jeg samtlige av de store flyangrepene på nært hold: 1940, 1943 og 1944.

18. november 1943

Denne dagen oppholdt jeg meg ved låven. Jeg hørte og så den enorme mengden av fly komme inn fra Øyeren slik de tyske gjorde i 1940. Men disse flyene var større og mange flere enn forrige gang. Jeg ble stående å stirre, det var nesten så jeg ikke kunne tro hva jeg så. De slapp enormt mange bomber, og det smalt både nært og fjernt. Jeg kom ikke på at jeg burde ha søkt dekning – det var alt for spennende å bivåne. Plutselig slo en bombe ned i bekken nede i Brånåsdalen, og snart kom det to-tre andre drønn. Jeg merket at det begynte å svi litt i pannebrasken, men jeg var alt for opptatt med å få med alt som hendte, og tenkte ikke mer over det der og da. Det skulle gå hele 60 år før jeg skjønnte hva som hadde skjedd. Jeg skulle da ta en hodescanning som legen hadde gitt beskjed om. Da legen fikk se bildene utbrøt han: «Du har en splint i pannen! Den kan vi få tatt ut.» Men jeg var da blitt 80, og svarte at jeg like gjerne kunne la den være, siden den ikke ga meg noen plager. Nå har den sittet der i 14 år til!

Da angrepet var over løp jeg raskeste vei ned mot Kjellerholen og fortsatte noen meter videre mot Kjeller. Der møtte jeg et gruffullt syn. Mange av mannskapene fra Kjeller hadde søkt tilflukt på begge sider av [Fetveien](#), og det viste seg å bli skjebnesvangert. Jeg så døde og skadde over alt, men tyskerne oppga aldri noen detaljer rundt egne omkomne, så tallet fikk vi aldri vite. Men at det må ha vært mange er sikkert.

Etterpå fikk vi klarhet i antall bomber som hadde truffet Braanaas. Det viste seg å være 12 nedslag i alt, fire av disse havnet i bekkedalen nedenfor [Trondheimsveien](#). Men vi hørte jo at en av gårdene ved Brøterbakken hadde rundt femti treff i alt, så det var nok dem som hadde fått det mye tøffere.

Kilde: Lokalhistoriewiki.no/Kjeller_flyplass